

delsen utilrådelig, at der er sikret den pågældende passende ophold og arbejde eller andet underhold, samt at den pågældende erklærer at ville overholde de vilkår for løsladelsen, som fastsættes efter straffelovens § 39, stk. 2, herunder f.eks. vilkår om tilsyn.

Prøveløsladelse efter straffelovens § 38, stk. 1, sker som et regelmæssigt led i fuldbyrdelsen af fængselsstraffe på 3 måneder og derover. Vurderes risikoen for recidiv (tilbagefald til kriminalitet) som væsentlig, vil prøveløsladelse dog være udelukket.

2.1.3. Kriminalforsorgen fastlægger ved en beregning af straffetiden tidspunktet for løsladelse efter udståelse af hele straffen samt tidspunktet for eventuel prøveløsladelse efter udståelse af to tredjedele af en tidsbestemt straf, jf. straffuldbyrdelseslovens § 14, stk. 1, nr. 1 og 2. I strafberegningsskemaet, jf. bekendtgørelse nr. 383 af 19. maj 2004 om beregning af straffetiden m.v., er der fastsat regler for denne strafberegning.

Fuldbyrdelse af fængselsstraf anses for påbegyndt, når den dømte modtages eller anholdes med henblik på straffuldbyrdelsens iværksættelse, jf. lovens § 14, stk. 3. Efter lovens § 15 skal den dømte snarest muligt efter, at fuldbyrdelsen af fængselsstraffen er iværksat, gøres bekendt med straffetidsberegningen.

Fuldbyrdelse af fængselsstraf afbrydes, hvis den indsatte udebliver, undviger eller i øvrigt selvforstyldt unddrager sig straffuldbyrdelsen eller anholdes eller varetægtsfængsles i mindst 24 timer, jf. straffuldbyrdelseslovens § 75, stk. 1, nr. 1 og 2. Straffuldbyrdelse kan endvidere afbrydes midlertidigt efter tilladelse fra justitsministeren eller den, der bemyndiges dertil, jf. straffuldbyrdelseslovens § 76, stk. 1. En sådan tilladelse kan meddeles, hvis ganske særlige omstændigheder af f.eks. arbejds-, uddannelses-, familie- eller helbredsmaessig karakter taler imod en umiddelbar fortsættelse af straffuldbyrdelsen, fare for misbrug ikke antages at foreligge, og hensynet til retshåndhævelsen ikke taler imod strafafbrydelse.

Strafabrydelse indebærer, at den periode, hvor straffuldbyrdelsen er afbrudt, ikke medregnes i straffetiden. Ved straffuldbyrdelsens genoptagelse, jf. straffuldbyrdelseslovens § 77, skal der derfor foretages en ny straffetidsberegning.

2.1.4. Efter straffelovens § 124, stk. 1, straffes med bøde eller fængsel indtil 2 år den, der som anholdt eller fængslet flygter. Bestemmelsen omfatter indsatte i arresthuse og fængsler, herunder indsatte i såvel åbne som lukkede fængsler. Desuden omfatter bestemmelsen personer, der i medfør af straffuldbyrdelseslovens § 78 udstår fængselsstraf på hospital, i familiepleje, i egnet hjem eller institution (alternative afsoningsfor-

mer) og personer, der i medfør af udgangsbekendtgørelsens § 50 udstår fængselsstraf under udstationering fra fængsel eller arresthus.

Herudover omfatter bestemmelsen personer, der i medfør af straffelovens § 74 a, stk. 1, efter rettens bestemmelse skal undergive sig en struktureret, kontrolleret socialpædagogisk behandling (ungdomssanktion), ligesom bestemmelsen omfatter varetægtsarrestanter, der i medfør af retsplejelovens § 765, stk. 2, nr. 3, efter rettens bestemmelse har ophold i egnet hjem eller institution (surrogatanbragt), eller som i medfør af retsplejelovens § 777 er anbragt i anstalt for personer, der udstår fængselsstraf eller forvaring, eller i hospital m.v. (overført til fuldbyrdelsesanstalt m.v.).

Bestemmelsen omfatter kun tilfælde, hvor den anholdte eller fængslede »flygter«. Heri ligger, at den anholdte eller den fængslede aktivt unddrager sig den frihedsberøvelse, som den pågældende i anledning af en mistanke om et strafbart forhold eller fuldbyrdelsen af en fængsels- eller forvandlingsstraf for bøde m.v. er underlagt.

En varetægtsfængslet, der er surrogatanbragt, eller en indsat, der er anbragt i et åbent fængsel eller under alternative afsoningsformer, f.eks. i sikrede institutioner for børn og unge eller i kriminalforsorgens pensioner, anses for flygtet, hvis den pågældende forlader anbringelsesstedet uden tilladelse. Det samme gælder, hvis en indsat i forbindelse med transport eller under ledsaget udgang undviger fra transporten eller den ledsagende fængselsfunktionær. Derimod er det ikke strafbart, hvis en indsat udebliver fra fængslet efter uledsaget udgang.

2.1.5. Efter straffuldbyrdelseslovens § 106 har en indsat, der uforskyldt har udstået fængselsstraf i for lang tid, uforskyldt har været anbragt i forhørs-celle eller sikringscelle, eller uforskyldt har været udelukket fra fællesskab, ret til erstatning efter reglerne i retsplejelovens § 1018 a. Der er tale om en obligatorisk erstatning på objektivi grundlag.

Efter straffuldbyrdelseslovens § 107 er der mulighed for at tillægge erstatning på objektivi grundlag i anledning af andre uforskyldte indgreb under fuldbyrdelsen af straf m.v. end de i § 106 nævnte. De indgreb, der omfattes af § 107, er indgreb, som kriminalforsorgen eller andre myndigheder kan foretage over for den dømte m.fl. i medfør af bestemmelserne i straffuldbyrdelsesloven eller bestemmelser fastsat i medfør af denne lov. Med bestemmelsen sigtes til foranstaltninger af en vis konkret, indgribende karakter. Som eksempel kan nævnes uberettiget overførsel fra åben til lukket institution og uberettiget tilbagekaldelse af en tilladelse til udgang.